

Η ελληνική αντίδραση στο σχέδιο «BALYOZ» («Βαριά»).

Δημοσιεύτηκε στις Σάββατο, 11 Σεπτεμβρίου 2010 21:57 | Γράφτηκε από τον/την dominique |

Αξιολόγηση Χρήστη: / 1

Χειρότερο Καλύτερο

Αξιολόγηση

Στις 20 Ιανουαρίου του 2010, η τουρκική εφημερίδα Taraf αποκάλυψε το τουρκικό σχέδιο «BALYOZ» («Βαριά»). Το ζήτημα, για αυτονόητους λόγους, έτυχε πολύ μεγάλης δημοσιότητας και στη χώρα μας από έντυπα και ηλεκτρονικά μέσα ενημέρωσης, και απασχόλησε έντονα τόσο την κοινή γνώμη όσο και τους αρμόδιους κρατικούς φορείς.

Σε αντίθεση όμως από ό,τι θα υπέθετε κανείς, η αποκάλυψη του σχεδίου «Βαριά» και η δημοσιοποίησή του στο ευρύ κοινό, τόσο στην Ελλάδα όσο και την Τουρκία, δεν σημαίνει αυτόματα και την ακύρωση ή αχρήστευση του. Όπως θα δείξουμε στην ανάλυση (που αποτελεί τμήμα μίας ευρύτερης μελέτης) που ακολουθεί, το σχέδιο «Βαριά» αποτελεί ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΗ ΕΠΙΛΟΓΗ για την Τουρκία, καθώς στηρίζεται σε ΣΥΓΚΕ ΚΡΙΜΕΝΑ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑ, ΠΛΗΘΥΣΜΙΑΚΑ και λοιπά δεδομένα και η ριζική αντιμετώπιση του από τη χώρα μας δεν μπορεί να...

γίνει ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ ΜΕ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑ ΜΕΣΑ. Επιβάλλεται να γίνουν πρόσθετες ενέργειες οι οποίες περιγράφονται παρακάτω.

Σύμφωνα με τα αναγραφόμενα στην εφημερίδα Taraf, το σχέδιο **συντάχθηκε στα τέλη του 2002 και στις αρχές του 2003**, από τη διοίκηση της 1ης Τουρκικής Στρατιάς που εδρεύει στην Ανατολική Θράκη.

Συγκεκριμένα, η Taraf αποκάλυψε ότι το σχέδιο είχε συνταχθεί από τα τέλη του 2002 μέχρι τον Μάρτιο του 2003 με μέριμνα του τότε διοικητή της 1ης Τουρκικής Στρατιάς στρατηγού Τσετίν Ντογκάν. Κύριο ρόλο στη σύλληψη και σύνταξη του σχεδίου εκτιμάται ότι διαδραμάτισαν ο τότε διοικητής Ακαδημιών Πολέμου και μετέπειτα αρχηγός της Διοίκησης Αεροπορικών Δυνάμεων (THK: Turk Hava Kuwetleri) πτέραρχος Ιμπραήμ Φιρτίνα, ο τότε αρχηγός της Διοίκησης Ναυτικών Δυνάμεων (TDK: Turk Deniz Kuwetleri) ναύαρχος Οζντεν Ορνέκ και ο στρατηγός (ε.α.) Εργκίν Σαϊγκούν, πρώην στρατιωτικός εκπρόσωπος ms Τουρκίας στο ΝΑΤΟ. Μάλιστα, το μέρος του σχεδίου, που αφορούσε την κατάληψη του βορείου Έβρου, δοκιμάστηκε σε τακτική άσκηση άνευ στρατευμάτων (ΤΑΑΣ, επί χάρτου) που έλαβε χώρα το 2003. Η απομαγνητοφώνηση της εν λόγω ΤΑΑΣ χρησιμοποιήθηκε ως βάση ms δημοσιογραφικής αποκάλυψης. Μάλιστα, ο στρατηγός Ντογκάν παραδέχθηκε ότι η φωνή που ακούγεται στις απομαγνητοφωνήσεις ήταν δική του.

Το σχέδιο σε εκτυπώσιμη μορφή αναφέρεται ότι φθάνει τις 5.000 σελίδες, ενώ ο αριθμός των ηχογραφημένων αποσπασμάτων ανέρχεται στα 157. Εμπλοκή στη σύνταξη του σχεδίου ή γνώση αυτού θεωρείται ότι είχαν/έχουν συνολικά 162 αξιωματικοί εκ των οποίων οι 29 ήταν/είναι ανώτατοι.

Στη συγκεκριμένη ανάλυση θα περιοριστούμε σε ορισμένες μόνο πτυχές του σχεδίου «Βαριά» και ειδικότερα στις προβλεπόμενες επιχειρήσεις στον βόρειο Έβρο. Οι λοιπές προπαρασκευαστικές και παράλληλες επιχειρήσεις του σχεδίου θα εξεταστούν σε επόμενες αναλύσεις. Το σχέδιο προέβλεπε εν πολλοίς διαμόρφωση κλίματος έντασης μεταξύ των δύο χωρών προκειμένου η πλειοψηφία του τουρκικού λαού να αποδεχτεί τη στρατιωτική επίθεση στη συγκεκριμένη περιοχή ως μόνη διέξοδο από το πολιτικό αδιέξοδο και το κυβερνητικό χάος στη γειτόνα χώρα. Το συνολικό σχέδιο προετοιμασίας της κοινής γνώμης προέβλεπε προβοκατόρικες ενέργειες (επιχειρήσεις «Carsaf» [«Τσαντόρ»] και «Sakal» [«Γενειάδω»]) σε μουσουλμανικά τεμένη στη Κωνσταντινούπολη (Fatih και Beyazit), σύλληψη προκατασκευασμένων ενόχων που (υποτίθεται) ότι θα ανήκαν σε μειονοτικές αποσχιστικές ομάδες, αυξημένη ένταση στο Αιγαίο και «στη μένη» κατάρριψη τουρκικού μαχητικού από την Ελληνική Αεροπορία. Η ανάληψη περιορισμένης κλίμακας επίθεσης στον βόρειο Έβρο, με σκοπό την κατάληψη τμήματος της ελληνικής επικράτειας, θα γινόταν για «ανταπόδοση» της ενέργειας κα τάρριψης του αεροσκάφους.

Το σχέδιο επίθεση κατά μέρους της ελληνικής επικράτειας θα διεξαγόταν παράλληλα με την ανατροπή της εσωτερικής πολιτικής κατάστασης της Τουρκίας και την απομάκρυνση της ισλαμικής κυβέρνησης του πρωθυπουργού Ερντογάν από την εξουσία. Οι Ισλαμιστές, σύμφωνα με το σχέδιο, αποτελούν την κύρια απειλή κατά της ασφάλειας της χώρας και η Ελλάδα συνιστά τη δεύτερη «τη τάξει» απειλή.

Συνεπώς, με έναν «σμπάρο» σχεδιαζόταν να «σκοτωθούν δύο τρυγόνια»: επαναφορά του κεμαλικού κατεστημένου στην ηγεσία της Τουρκίας και κατάληψη ελληνικού εδάφους με ταυτόχρονη ταπεινώση του «κακού» γείτονα και ανάδειξη του ζητήματος της «τουρκικής» μειονότητας στην ελληνική Θράκη.

ΤΑ ΕΝΤΥΠΩΣΙΑΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

Εντυπωσιάζει ιδιαίτερα ότι η όλη ενέργεια σχεδιαζόταν να αναληφθεί σε περίοδο πολιτικής αστάθειας και αμφισβήτησης της νόμιμα εκλεγμένης κυβέρνησης της γείτονας. Αυτό και μόνο το γεγονός φτάνει για να «αποκοιμίσει» την ελληνική πλευρά, αλλά και την παγκόσμια κοινότητα, θεωρητικά, μία χώρα που στο εσωτερικό της σοβεί εσωτερική πολιτική αστάθεια δεν αναλαμβάνει ποτέ επιθετικές επιχειρήσεις κατά γειτονικού κράτους, γιατί υποτίθεται

ότι στερείται τον υπ' αριθμό έναν αναγκαίο παράγοντα ανάληψης επιθετικής ενέργειας, την ενότητα ηγεσίας και το αρραγές εσωτερικό μέτωπο. Αυτό που ακριβώς έλειπε από την Τουρκία (σύμφωνα με το σχέδιο) θα το μετέτρεπαν σε πλεονέκτημα αφηνιδισμού της Ελλάδας, για να πετύχουν δύο σκοπούς: ευόδωση, κατά ένα μέρος, των τουρκικών σχεδιασμών για την ελληνική Θράκη και αποκατάσταση, σε δεύτερο χρόνο, της δικής της εσωτερικής ενότητας υπό άλλη ηγεσία.

Οι γεωγραφικοί προσδιορισμοί της ελληνικής επικράτειας που αναφέρονται στο σχέδιο είναι ΑΝΩ ΒΟΡΕΙΟΣ ΕΒΡΟΣ, ΕΡΥΘΡΟΠΟΤΑΜΟΣ και ΠΟΤΙΣΤΙΚΟ ΡΕΜΑ. Τόσο ο Ερυθροπόταμος όσο και το Ποτιστικό Ρέμα είναι δύο παραπόταμοι του Έβρου. Ο μεν πρώτος συμβάλλει στο κυρίως ποτάμι στο ύψος της πόλης του Διδυμο τείχου και το δεύτερο και μικρότερο συμβάλλει 16 χλμ. νοτιότερα, στην περιοχή του χωριού Μάνδρα που βρίσκεται 10 χλμ. βόρεια της κωμόπολης του Σουφλίου. Η περιοχή εφαρμογής του σχεδίου και επίτευξης εδαφικών τετελεσμένων είναι πολύ προσεκτικά επιλεγμένη. Συνεπώς, χρήζει ιδιαίτερης προσοχής και μελέτης από ελληνικής πλευράς.

Δεν πρέπει να παρασυρθούμε από το γεγονός ότι το σχέδιο αποκαλύφθηκε και να καταλήξουμε σε αφελή συμπεράσματα ότι δηλαδή ο κίνδυνος εξέλιπε. Οι τουρκικές επιθετικές ενέργειες χαρακτηρίζονται πάντα από το ΜΑΚΡΟΧΡΟΝΟ και ΜΑΚΡΟΠΙΝΟΟ του σχεδιασμού τους. Η κατάληψη της Βόρειας Κύπρου δεν θα πρέπει να φεύγει ποτέ από το μυαλό μας. Ο σχεδιασμός της επιχειρήσης έγινε για πρώτη φορά στις αρχές της δεκαετίας του 1960, η δε ελληνική πλευρά το αντιλήφθηκε και έλαβε τα προσήκοντα μέτρα, με την αποστολή μιας ελληνικής μεραρχίας στη Μεγαλόνησο. Κάποιοι, στη συνέχεια, με την πάροδο των ετών θεώρησαν ότι τα τουρκικά σχέδια έπαψαν να υπάρχουν επειδή απλώς πέρασε μια και πλέον δεκαετία.

Δυστυχώς διανεύστηκαν οδυνηρά και το τίμημα το πληρώνει μέχρι σήμερα η Μεγαλόνησος, αλλά και ο Ελληνισμός γενικότερα. Η επιλογή της περιοχής εφαρμογής του σχεδίου θα πρέπει να μας ανησυχήσει ιδιαίτερα και θα πρέπει να προβούμε, ως χώρα, σε σοβαρότατες ενέργειες ανατροπής των λόγων επιλογής της συγκεκριμένης περιοχής. Παρακάτω θα προσπαθήσουμε να παρουσιάσουμε τα πλεονεκτήματα που προσφέρει ο Βόρειος Έβρος για επιθετική ενέργεια από τουρκικής πλευράς.

-Τα γεωγραφικά δεδομένα.

Είναι γνωστό ότι το γεωγραφικό σχήμα της Θράκης προσομοιάζει με οριζοντιωμένο ανθρώπινο πόδι με το πέλμα προς τα πάνω. Ο νομός Έβρου αποτελεί σχηματικά το κάτω άκρο του ποδιού. Μελετώντας προσεκτικότερα το χάρτη, διαπιστώνουμε ότι βόρεια της κωμόπολης του Σουφλίου, στο ύψος της νοητής γραμμής χωριό Μάνδρα-χωριό Μικρό Δέρειο, το σχήμα στενεύει δημιουργώντας μια καμάρα όπως η αντίστοιχη στο ανθρώπινο πέλμα.

Σε αυτό ακριβώς το ύψος, η νοητή γραμμή από τα ελληνοτουρκικά μέχρι τα ελληνοβουλγαρικά σύνορα είναι μόλις 20 χλμ. Με άλλα λόγια, ένα σύγχρονο πυροβόλο (π.χ. το τουρκικό αυτοκινούμενο Firtina διαμετρήματος 155 χλστ.) ταγμένο σε απόσταση 10 χλμ. από τα ελληνοτουρκικά σύνορα και έχοντας μέγιστο βεληνεκές 40 χλμ., μπορεί άνετα να προσβάλει όλο το βάθος της εκεί ελληνικής επικράτειας. Αυτός ο στενός «λαιμός» του νομού Έβρου είναι γνωστός στους στρατιωτικούς κύκλους ως «η αμυντική τοποθεσία του Ποτιστικού Ρέματος», για αντίπαλο που κινείται από Βορρά προς Νότο ή αντίστροφα.

Η αμυντική τοποθεσία οφείλει το όνομά της σε ένα χειμάρρο, το Ποτιστικό Ρέμα, που διατρέχει την περιοχή με γενική κατεύθυνση από τα δυτικά προς τα ανατολικά και συμβάλλει στον ποταμό Έβρο στο ύψος του χωριού Μάνδρα. Με άλλα λόγια, ο στενός αυτός «λαιμός» με ημι ορεινό και λοφώδες, μέτρια δασωμένο έδαφος, προσφέρεται για άμυνα από Βορρά προς Νότο και αντίστροφα, αλλά όχι για άμυνα από Ανατολή προς Δύση και αντίστροφα. Συνεπώς, αντίπαλος επιτιθέμενος από τα ανατολικά πρέπει να διασχίσει μόλις 20 χλμ. (στην ευθεία) για να φτάσει στα βουλγαρικά σύνορα και να αποκόψει τον βόρειο Έβρο. Στη συνέχεια μπορεί να εκμεταλλευτεί τη γεωμορφολογία και να αντιτάξει σθεναρή άμυνα σε όποιον επιτίθεται από το Νότο για ανακαταλάβει την περιοχή.

-Οι συγκοινωνιακές υποδομές.

Ο νομός Έβρου διασχίζεται από τρεις βασικούς συγκοινωνιακούς άξονες. Ο πρώτος είναι η Εγνατία Οδός, ο πλέον σημαντικός εθνικός δρόμος με διατομή δύο κυρίων λωρίδων και βοηθητικής λωρίδας κυκλοφορίας, ανά κατεύθυνση. Διασχίζει τη Βόρεια Ελλάδα από την Ηγουμενίτσα μέχρι τη Θεσσαλονίκη και από εκεί μέχρι τους Κήπους του Έβρου. Αποτελεί σημαντικότατο και κρίσιμοτατο εθνικό άξονα, ο οποίος από στρατιωτικής άποψης επιτρέπει την ταχεία οδική μεταφορά δυνάμεων από δυτικά προς τα ανατολικά (και αντίστροφα).

Στο νομό Έβρου η Εγνατία εισέρχεται από δυτικά, στο ύψος του χωριού Μέστη και φτάνει ανατολικά μέχρι το χωριό Κήποι, όπου το ομώνυμο τελωνείο και η πύλη εισόδου-εξόδου προς και από τη γειτόνα χώρα. Το συνολικό μήκος Εγνατίας εντός του νομού Έβρου, δηλαδή της διαδρομής Μέστη-Κήποι, ανέρχεται σε 69 χλμ. Κάθετος της Εγνατίας, στο ύψος του χωριού Αρδάνιο (πριν τους Κήπους) είναι ο οδικός άξονας Αρδάνιο-Ορμένιο (ελληνοβουλγαρικά σύνορα), μήκους 124 χλμ. Ο δρόμος κινείται σε μεγάλο μήκος σχεδόν παράλληλα με τον ποταμό Έβρο.

Είναι διάτομή μιας λωρίδας κυκλοφορίας συν μιας βοηθητικής λωρίδας ανά κατεύθυνση. Αποτελεί τον κύριο οδικό άξονα της περιοχής και απ' αυτόν διεξάγονται σχεδόν όλες οι οδικές μεταφορές από Βορρά προς Νότο και αντίστροφα. Μέγιστο μειονέκτημα του δρόμου από στρατιωτικής πλευράς είναι η εγγύτητα της χάραξης του με την παρέμβρια περιοχή. Σε περίοδο επιχειρήσεων είναι πλήρως εκτεθειμένος στα πυρά του εξ Ανατολών αντιπάλου και δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί.

Σχεδόν παράλληλα με τον οδικό άξονα κινείται και η σιδηροδρομική γραμμή Αλεξανδρούπολη-Ορμένιο, η οποία στο μεγαλύτερο μέρος της κινείται παράλληλα με τον κάθετο οδικό άξονα και μάλιστα ανατολικότερα και εγγύτερα προς τον ποταμό. Δεν είναι άλλωστε λίγα τα σημεία που κινείται δίπλα στο ποτάμι και γι αυτό συμβαίνει το απαράδεκτο φαινόμενο να κατακλύζεται από νερά και διακόπτεται συχνά η σιδηροδρομική συγκοινωνία λόγω των πλημμυρών του ποταμού. Δυστυχώς, η ίδια η σιδηροδρομική γραμμή χρησιμοποιείται, ως ένα βαθμό, ως τεχνητό ανάχωμα (π.χ. στο χωριό Πραγγί) για μην πλημμυρίζουν οικισμοί.

Από τα παραπάνω καθίσταται προφανές ότι ο νομός Έβρου συνδέεται συγκοινωνιακά με την υπόλοιπη Ελλάδα και εξυπηρετείται με μόλις τρεις συγκοινωνιακούς άξονες: την Εγνατία οδό, τον κάθετο οδικό άξονα Αρδάνιο-Ορμένιο και τη σιδηροδρομική γραμμή Θεσσαλονίκης-Αλεξανδρούπολης-Ορμένιο. Δυστυχώς, η μεν χάραξη της σιδηροδρομικής γραμμής είναι πολύ παλιά και επηρεάζεται από τις πλημμύρες του ποταμού, ο δε κάθετος οδικός άξονας δεν έχει ακόμη ολοκληρωθεί.

Προφανώς, το ελληνικό κράτος έχει άλλες προτεραιότητες και ιεραρχεί πολύ χαμηλά την ανάπτυξη της εθνικά ευαίσθητης αυτής ακριτικής περιοχής. Ευτυχώς, πρόσφατα ολοκληρώθηκε η Εγνατία οδός και έτσι η Βόρεια Ελλάδα απέκτησε άριστη οδική σύνδεση κατά τον διαμήκη άξονα Ηγουμενίτσα-Θεσσαλονίκη-Κήφιο. Σε περίοδο επιχειρήσεων, οι δύο άξονες που εξυπηρετούν κάθετα την περιοχή του Έβρου, δηλαδή η σιδηροδρομική γραμμή και ο κάθετος οδικός άξονας, καθί στανται επιχειρησιακά ανεκμετάλλευτοι λόγω της εγγυτητάς τους με το ποτάμι και την όριο γραμμή.

Είναι προφανές ότι εφόδια και δυνάμεις δεν μπορούν να μεταφέρονται παράλληλα με τα σύνορα και σε απόσταση μόλις λίγων εκατοντάδων μέτρων ή λίγων χιλιο μέτρων απ' αυτά. Μια προσεκτική ματιά στο χάρτη μας επιτρέπει να αντιληφθούμε ότι σε περίπτωση επιχειρήσεων η μόνη ελπίδα επι κοινωνία του βορείου Έβρου με την υπόλοιπη Ελλάδα αποτελεί ο ορεινός, οφιοειδής και δύσκολος επαρχιακός δρόμος Σάπες- Ροδόπης-Μέγα Δέρειο-Μικρό Δέρειο και από εκεί προς Διδυμότειχο ή Ορεσιτιάδα. Δυστυχώς, στην Ελλάδα του 2010, αυτός ο ορεινός δρόμος αποτελεί τη μόνη αρτηρία ζωής για τον βόρειο Έβρο, σε περίοδο επιχειρήσεων.

-Η μουσουλμανική μειονότητα.

Στα δύο παραπάνω προβλήματα τα δηλαδή στις ελλείψεις συγκοινωνιακές υποδομές και συνδέσεις και στα δύσκολα γεωγραφικά χαρακτηριστικά, έρχεται να προστεθεί ένα ακόμη κρίσιμο πρόβλημα. Στο μέσον της απόστασης του ορεινού επαρχιακού δρόμου Σάπες-Διδυμότειχο ή Ορεσιτιάδα και μάλιστα στην περιοχή που στενεύει η ελληνική επικράτεια (μόλις 20 χλμ. πλάτος, από τα ελληνοτουρκικά μέχρι τα ελληνοβουλγαρικά σύνορα) υπάρχει ένα σύμπλεγμα χωριών που κατοικούνται σχεδόν αποκλειστικά από μουσουλμάνους της μειονότητας.

Τα χωριά αυτά είναι το Μεγάλο και το Μικρό Δέρειο, ο Πετρόλοφος, η Σιδηρώ, η Ρούσσα, το Γονικό, το Άνω και Κάτω Μικράκιο, ο Κισσός, το Σιδηροχώρι, τα Ουράνια και η Αγριάνη. Τους τελευταίους μήνες έλαβε μεγάλη δημοσιότητα το γεγονός της μετάθεσης μιας νεαρής Ελληνίδας δασκάλας από το δημοτικό σχολείο του Μεγάλου Δερείου στη Θεσσαλονίκη γιατί, όπως φαίνεται, μάθαινε στα παιδιά της μειονότητας την ελληνική Ιστορία και τον ελληνικό πολιτισμό. Θα πρέπει να διευκρινίσουμε ότι πολύ μεγάλη μερίδα των μουσουλμάνων της περιοχής είναι Πομάκοι που «τσουβαλιάζονται» από το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα με τους υπολοίπους ομοθρήσκους τους και μαθαίνουν υποχρεωτικά την τουρκική γλώσσα.

Η δασκάλα Χαρά Νικοπούλου έπεσε θύμα της μετάθεσης της ειδικής γραμματέως για θέματα μειονοτικών σχολείων, την κ. Δραγώνα (ιδεολογικά ομογάλακτης με την κ. Ρεπούση, τη γνωστή συγγραφέα του βιβλίου Ιστορίας), επειδή για πέντε χρόνια υποστήριζε έμπρακτα πως οι Πομάκοι αισθάνονται Έλληνες και δεν πρέπει να αφήνονται έρμαια στις ορέξεις των κύκλων του τουρκικού προξενείου Κομοτηνής. Δυστυχώς, το σύμπλεγμα των χωριών αυτών είναι το πλησιέστερο προς τα ελληνοτουρκικά σύνορα, και κατοικείται από σχεδόν συμπαγή μουσουλμανικό πληθυσμό, ενώ ταυτόχρονα βρίσκεται σ' αυτή την επιχειρησιακά ιδιαίτερα ευαίσθητη περιοχή. **Το σχέδιο «Βαριά» ασφαλώς και προέβλεπε κατάλληλη διαχείριση των διεθνών μέσων μαζικής ενημέρωσης με τη διάθεση εικόνων τουρκικών στρατευμάτων που εισέρχονται σε ελληνικά χωριά και γίνονται αντικείμενα θερμής υποδοχής από αμάχους και παιδιά που ανεμίζουν τουρκικές σημαίες. Ο νοών νοείτω.**

Η ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΙΚΩΝ ΣΧΕΔΙΑΣΜΩΝ

Οι Τούρκοι ποτέ δεν σχεδιάζουν πρόσκαιρα. Επιλέγουν προσεκτικά σκοπούς και στόχους και ενεργούν επίμονα και διαχρονικά για την ευόδωσή τους. Η συνεχής επιδίωξη ευόδωσης των σκοπών του σχεδίου «Βαριά» υλοποιείται με δύο άξονες ενεργειών. Ο πρώτος αφορά τη συνεχή εξοπλιστική προσπάθεια απόκτησης εξειδικευμένων μέσων ζεύξης υδατίνων κωλυμάτων, γεφύρωσης ρεμάτων τάφρων χειμάρρων κ.λπ καθώς και η απόκτηση μέσων διάσπασης ναρκοπεδίων. Ο δεύτερος άξονας αφορά την προσπάθεια προσεταιρισμού της ελληνικής μουσουλμανικής μειονότητας και της καλλιέργειας σ' αυτήν τουρκικής συνείδησης. Παρακάτω αναλύουμε με συντομία αυτούς τους άξονες ενεργειών.

-Η συνεχής τουρκική εξοπλιστική προσπάθεια.

Τον Ιανουάριο του 2007, το τουρκικό Υφυπουργείο Αμυντικών Βιομηχανιών (SSM) ανέθεσε στην τουρκική εταιρεία FNSS Savunma Sistemleri σύμβαση ύψους 130,8 εκατ. δολαρίων για τη προμήθεια 52 οχημάτων-φορέων σχεδίων εφόδου, βασισμένων στην πλατφόρμα του τουρκικού ΤΟΜΠ (Τεθωρακισμένου Οχήματος Μεταφοράς Πεζικού), τύπου PARS, έκδοσης 8×8, της ίδιας εταιρείας. Η τεχνική πρόταση της FNSS περιλαμβάνει υπερκατασκευή που βασίζεται σε όχημα τύπου M3, κατασκευής της πρώην γερμανικής εταιρείας EWK που σήμερα ανήκει στον όμιλο της αμερικανικής General Dynamics European Land Systems.

Τα οχήματα M3 έχουν σχεδιαστεί για να μετατρέπονται ταχύτατα σε σχεδίες, οι οποίες ενώ νονται μεταξύ τους δημιουργώντας πλωτές γέφυρες. Ενδεικτικά αναφέρεται ότι οκτώ οχήματα, με τρία άτομα πλήρωμα το καθέ να, κατασκευάζουν γέφυρα 100 μ. σε 15 λεπτά! Τα 52 τουρκικά οχήματα θα συγκροτήσουν τέσσερις συλλογές των 12 οχημάτων με ικανότητα γεφύρωσης 150 μ. η κάθε μία, καθώς και μία εκπαιδευτική συλλογή των τεσσάρων οχημάτων. Κάθε συλλογή μήκους 150 μ. μπορεί να αναπτυχθεί σε χρόνο 6 έως 12 λεπτών!

Η σπονδυλωτή (modular) σχεδίαση επιτρέπει στα οχήματα να χρησιμοποιηθούν εκτός από την κατασκευή, πλωτών γεφυρών και ως πορθμεία. Συγκεκριμένα, δύο οχήματα-σχεδίες, συζευγμένα μεταξύ τους, σχηματίζουν πορθμείο που μπορεί να μεταφέρει ένα βαρύ άρμα μάχης, ενώ τρία συζευγμένα μεταξύ τους μεταφέρουν δύο βαριά άρματα μάχης. Σύμφωνα με τις πιο πρόσφατες πληροφορίες, το εν λόγω πρόγραμμα πρόκειται να ολοκληρωθεί εντός του 2013.

Το Τουρκικό Μηχανικό εδώ και αρκετά χρόνια διαθέτει δύο τύπους πλωτών ταχέως αναπτυσσόμενων γεφυρών. Συγκεκριμένα να, οι Τούρκοι διαθέτουν οκτώ συλλογές πλωτών γεφυρών της εταιρείας EWK, των 250 μ. η κάθε μια, καθώς και έξι συλλογές πλωτών γεφυρών RIBBON, αμερικανικής προέλευσης. Οι γέφυρες EWK και RIBBON είναι σχεδόν πανομοιότυπες και εναλλάξιμες μεταξύ τους. Συνεπώς, οι γείτονες ήδη διαθέτουν πολλά και αξιόλογα πλωτά μέσα ζεύξης υδάτινων κωλυμάτων και αυτά που επιπλέον αποκτούν είναι προφανές ότι ανησυχούν ιδιαίτερα την ελληνική πλευρά.

Τον Νοέμβριο του 2008 οι Τούρκοι ανακοίνωσαν την απόφαση προμήθειας 36 γεφυροφόρων αρμάτων τύπου Leguan (τα πρώτα έξι κατασκευασμένα στη Γερμανία και τα υπόλοιπα 30 στην Τουρκία στο στρατιωτικό εργοστάσιο του Kayuseri). Οι γέφυρες Leguan είναι κλάσεως 70 τόνων, αναπτύσσονται «συρταρωτά» και γεφυρώνουν ανοίγματα μέχρι και 24 μ. Γεφυροφόρα άρματα Leguan διαθέτουν λίγες χώρες στον κόσμο και η Ελλάδα διαθέτει μόλις οκτώ επί σκάφους Leopard 1GR. Η Τουρκία προμηθεύεται 36 άρματα έναντι 48 υπαρχόντων σε όλη την ευρωπαϊκή ήπειρο!

Το Leguan έχει δυνατότητα γεφύρωσης κωλυμάτων μήκους 28 μ. ανά άρμα σε χρόνο μόλις πέντε λεπτών! Τον Απρίλιο του 2010 έγινε γνωστή μια ακόμη τουρκική εξειδικευμένη προμήθεια. Οι γείτονες προμηθεύονται 56 άρματα μηχανικής διάσπασης ναρκοπεδίων KEILER με συστήματα τύπου ανέμης, σε σκάφη αρμάτων LEOPARD 2A4, κόστους 1 εκατ. ευρώ ανά άρμα. Στην τιμή μονάδας συμπεριλαμβάνεται η αγορά του μεταχειρισμένου άρματος, η εργοστασιακή αξιοποίηση και η διασκευή του σε άρμα διάσπασης ναρκοπεδίου.

Οι τουρκικές προμήθειες εξειδικευμένων μέσων μηχανικού αξίας πολλών εκατοντάδων εκατομμυρίων ευρώ, σε πρωτοφανείς ποσότητες, προκαλούν πολύ μεγάλη ανησυχία. Ο Τουρκικός Στρατός προμηθεύεται αυτά τα μέσα για να μπορεί να ζυξεί υδατινά κωλύματα, όπως ο ποταμός Έβρος. Ο συνδυασμός της προμήθειας μέσω ζεύξης ποταμών, με την απόκτηση γεφυροφόρων αρμάτων τα οποία γεφυρώνουν ρέματα, χειμαρρούς, κανάλια, αποστραγγιστικές και αντιαρματικές τάφρους «φωτογραφίζου» την περιοχή του Έβρου που διαθέτει τέτοια εδαφικά χαρακτηριστικά. Η συνεχής προσπάθεια πλήρους ελέγχου της μειονότητας. Η ιστορία της δασκάλως Χαράς Νικοπούλου επανέφερε στη δημοσιότητα το ζήτημα των άοκνων προσπαθειών του κακόπιστου γείτονα για τον έλεγχο και την ποδηγέτηση των Ελλήνων μουσουλμάνων της Θράκης με τις συντονισμένες ενέργειες του τουρκικού προξενείου Κομοτηνής.

Στα μέσα Μαΐου ο Τούρκος πρωθυπουργός Ερντογάν επισκέφθηκε την Αθήνα επικεφαλής κλιμακίου δέκα υπουργών! Μπορούμε να φανταστούμε την ατζέντα συνομιλιών π.χ. των Τούρκων υπουργών Εξωτερικών (Μέτρα Οικοδόμησης Εμπιστοσύνης) ή Άμυνας (μείωσης της έντασης στο Αιγαίο – σύμφωνα με την τουρκική εκδοχή) ή Ενέργειας (ζήτηματα αγωγών). Δεν μπορούμε, όμως, να αντιληφθούμε την ατζέντα (παρεμπιπτότως δεν ανακοινώθηκε τίποτα σχετικό από ελληνικής πλευράς) του Τούρκου υπουργού Παιδείας. Προφανής σκοπός του, η προώθηση της εκπαίδευσης των μουσουλμανοπαίδων, όπως την εννοεί η Άγκυρα, στο πλαίσιο της διαχρονικής προσπάθειας ενστάλαξης τουρκικής εθνικής συνείδησης.

ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΚΑΤΑΛΗΨΗΣ ΤΟΥ ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΒΡΟΥ

Τα στοιχεία που αποκάλυψε η εφημερίδα Taraf μας επιτρέπουν να συμπληρώσουμε το παζλ των καθαρά στρατιωτικών ενεργειών. Ως περιοχές που θα δεχθούν την κρούση (σε παρένθεση οι χρησιμοποιούμενες από το σχέδιο ονομασίες) προσδιορίζονται ο Άνω Βόρειος Έβρος (Yüksek Kuzey Meric) και η περιοχή μεταξύ Ερυθροπόταμου (Kizildere) και Ποτιστικού Ρέματος (Suluca Dere). Οι Έλληνες αναλυτές θεωρούν (και σωστά) ότι η τουρκική εκδοχή της «περιοχής του Άνω Βόρειου Έβρου» ταυτίζεται με την περιοχή που οι Έλληνες επιτελείς αποκαλούν «Τρίγωνο του Έβρου».

Έτσι προσδιορίζεται η ελληνική επικράτεια βορείως του ποταμού Άρδα, της οποίας το γεωγραφικό σχήμα μοιάζει με τρίγωνο, με βάση του τον ίδιο τον Άρδα, αριστερή πλευρά τα ελληνοβουλγαρικά σύνορα και δεξιά πλευρά τα ελληνοτουρκικά σύνορα. Δυστυχώς, στη συγκεκριμένη περιοχή, με ειδική πρόνοια της Συνθήκης της Λοζάνης, του 1923, τα σύνορα Ελλάδας-Τουρκίας δεν ταυτίζονται με τον μέσο ρου του ποταμού Έβρου, όπως στην υπόλοιπη οριογραμμή, αλλά είναι χερσαία.

Πρόκειται για το περίφημο προγεφύρωμα του Κάραγατς που προβλέφθηκε για να καλύπτει την τουρκική πόλη της Αδριανούπολης, η οποία είναι χτισμένη στις όχθες του Έβρου. Συνεπώς στην περιοχή εκείνη η Τουρκία έχει χερσαία σύνορα, μήκους 12 περίπου χλμ. με την Ελλάδα. Η δε ανάληψη μιας επιθετικής ενέργειας στην περιοχή δεν προϋποθέτει τη βίαια διάβαση του Έβρου, αφού το ποτάμι βρίσκεται ήδη πίσω τους και είναι γεφυρωμένο με δύο σταθερές γέφυρες.

Στην ελληνική περιοχή αμύνεται η Τακτική Διοίκηση του 21ου (Μηχανοκίνητου) Συντάγματος Πεζικού (ΤΔ/21 ΣΠ) με το αριστερό του πλευρό να ακουμπά στη βουλγαρική μεθόριο, στα νότια του να βρίσκεται πάλι η

Βουλγαρία και στο δεξί του πλευρό ο ποταμός Άρδας που το διαχωρίζει από τις υπόλοιπες ελληνικές δυνάμεις.

Στον βόρειο Έβρο μέχρι περίπου και την περιοχή του Διδυμοτείχου, αμύνεται η XXVI Μηχανοκίνητη Μεραρχία Πεζικού (XVI Μ/Κ ΜΠ) αποτελού μενη από τις 3η και 30ή Μηχανοκίνητες Ταξιαρχίες και τη ΤΔ/21 ΣΠ. Εφεδρεία στην περιοχή αποτελεί η XXI Τεθωρακισμένη Ταξιαρχία, η οποία θα πρέπει να προωθηθεί από την περιοχή Κομοτηνής, όπου και στρατοπεδεύει, μέσα από το ορεινό δρομολόγιο Σάπες-Μέγα Δέρειο-Ορεστιάδα.

Οι παραπάνω ελληνικές δυνάμεις (πλην της τεθωρακισμένης ταξιαρχίας) διατάσσονται αμυντικά κατά μήκος του Έβρου και φυσικά δεν μπορούν να «εγκαταλείψουν» την τοποθεσία τους για να ενισχύσουν την περιοχή που δέχεται επίθεση, γιατί απλούστατα θα αφήσουν κενό στην ελληνική διάταξη. Μόνο οι εφεδρεία τους μπορούν να αναδιαταχθούν σε άλλο τομέα. Συνεπώς, κύρια δύναμη οργανωμένης ελληνικής αντίδρασης αποτελεί μόνο η XXI Τεθωρακισμένη Ταξιαρχία, εφόσον τα καταφέρει να μετακινηθεί από την Κομοτηνή, από το ορεινό δρομολόγιο, στην περιοχή δυτικά της Ορεστιάδας.

Αντίπαλοι της στην προσπάθεια αυτή θα είναι η κακή χάραξη, η στενότητα και η ποιότητα του δρόμου, η δράση της Τουρκικής Αεροπορίας και του τουρκικού πυροβολικού (κυρίως του πυραυλικού), η δράση των τουρκικών δυνάμεων καταδρομών που θα έχουν διεισδύσει στην περιοχή, και η δράση τυχόν άτακτων του μειονοτικού στοιχείου, αν η προσπάθεια προσεταιρισμού τους από την Άγκυρα έχει σε κάποιο βαθμό ευδοθεθεί. Οι πολλές επιλογές του αντιπάλου μάς προϊδεάζουν για την έκβαση του αποτελέσματος.

Οι Τούρκοι, ενεργώντας με δύο ενισχυμένες μηχανοκίνητες ταξιαρχίες στον τομέα του Κάραγατς, είναι λογικό να μπορέσουν να διασπάσουν την αμυντική γραμμή του ενός και μόνου ελληνικού συντάγματος. Πίσω τους θα ακολουθεί ως εφεδρεία μια ακόμη τουλάχιστον ταξιαρχία. Σύντομα αναμένεται να «πλημμυρίσουν» το Τρίγωνο του Έβρου και στη συνέχεια να στραφούν νότια απειλώντας τα πλευρά και τα νότια του συνόλου της XXVI Μ/Κ ΜΠ.

Η όλη τους ενέργεια θα εξελίσσεται υπό την προστασία της Αεροπορίας τους και με την παροχή υποστήριξης τεραστίου όγκου πυρός πυροβολικού κάθε διαμετρήματος, που ταγμένο στην περιοχή της Αδριανούπολης θα καλύπτει όλο σχεδόν το βάθος της ελληνικής επικράτειας που στην περιοχή εκείνη κυμαίνεται από 30 έως 40 χλμ. Εκτιμάται ότι τουλάχιστον 10 Μοίρες Πυροβολικού (240 σωλήνες) θα παράσχουν πυρά άμεσης και γενικής υποστήριξης.

Η ελληνική διοίκηση λίγα θα μπορεί να κάνει. Νοτιότερα, αλλά ταυτόχρονα και με περισσότερες δυνάμεις, θα διεξάγεται επιχειρήσιμη βιαιή διάβαση του ποταμού Έβρου στην περιοχή μεταξύ Ερυθροπόταμου και Ποτιστικού Ρέματος. Εκεί αμύνεται η 50ή Μηχανοκίνητη Ταξιαρχία Πεζικού με τις μονάδες της «απλωμένες» στη μεθόριο και με λίγες σχετικά εφεδρείες, θα δεχθεί την κύρια κρούση δύο μηχανοκίνητων ή τεθωρακισμένων ταξιαρχιών που θα ακολουθούνται τουλάχιστον από άλλες δύο, σε δεύτερο κύμα.

Η ενέργεια τους θα συνδυάζεται με καταδρομικές ενέργειες και αεροκίνητες επιχειρήσεις στα μετόπισθεν, εκεί που διαβίη η μουσουλμανική μειονότητα. Και εδώ η δράση της Τουρκικής Αεροπορίας αλλά και του πυροβολικού θα είναι μαζικότητα και θα καλύπτει και πάλι όλο το βάθος των μόλις 20 χλμ. της ελληνικής επικράτειας. Οι τουρκικές δυνάμεις που ήδη σταθμεύουν στην Ανατολική Θράκη είναι επαρκέστατες αριθμητικά και ποιοτικά, για να υλοποιήσουν το σχέδιο «Βαριά». Φυσικά, η μεταφορά ενισχύσεων από τη Μικρά Ασία όχι μόνο δεν θα πρέπει να αποκλείεται, αλλά θα πρέπει να θεωρείται δεδομένη για συγκεκριμένα οπτικά μέσα (π.χ. πυραυλικό πυροβολικό).

Στην Ανατολική Θράκη εδρεύει η 1η Τουρκική Στρατιά με έδρα το Σελμιγιέ στην Κωνσταντινούπολη. Σε αυτήν ανήκουν τρία Σώματα Στρατού: το 2ο, το 3ο και το 5ο που απέναντι τους έχουν μόνο το ελληνικό Δ' Σώμα Στρατού, Το 2ο Σώμα Στρατού εδρεύει στην Καλλιόπολη (Gelibolu) στην ομώνυμη Χερσόνησο στις Καλλιόπολης και είναι προσανατολισμένο έναντι της νότιας περιοχής του Έβρου, όπου και ο τομέας της ελληνικής XXII Μηχανοκίνητης Μεραρχίας Πεζικού (XII Μ/Κ ΜΠ). Διαθέτει τέσσερις ταξιαρχίες, εκ των οποίων οι τρεις μηχανοκίνητες (την 4η, την 8η και τη 18η Ταξιαρχίες) και την 95η Τεθωρακισμένη Ταξιαρχία, το 102ο Σύνταγμα Πυροβολικού και ένα Σύνταγμα Μηχανικού που ιδρύθηκε μόλις το 2006!

Το 5ο Σώμα Στρατού εδρεύει στην Τυρολόη (Corlu). Διαθέτει τέσσερις ταξιαρχίες, εκ των οποίων οι τρεις μηχανοκίνητες (τη 54η, τη 55η και τη 65η Ταξιαρχία) και την 3η Τεθωρακισμένη Ταξιαρχία, το 105ο Σύνταγμα Πυροβολικού και ένα Σύνταγμα Μηχανικού (5ο) που και αυτό ιδρύθηκε το 2006. Το 3ο Σώμα Στρατού, με έδρα το Σισλί της Κωνσταντινούπολης, αποτελεί την εφεδρεία της Στρατιάς και διαθέτει την 23η Μηχανοκίνητη Μεραρχία πεζικού και τη 52η Τεθωρακισμένη Μεραρχία. Η τελευταία αποτελείται από δύο τεθωρακισμένες ταξιαρχίες (την 1η και 2η) και την 66η Μηχανοκίνητη Ταξιαρχία. Η 23η Μεραρχία αποτελεί μια ειδικά εκπαιδευμένη δύναμη καταστολής εξεγέρσεων (για το εσωτερικό) και δύναμη κατοχής (για το εξωτερικό).

Διαθέτει τρία οργανικά Σύνταγματα (το 6ο, το 23ο και το 47ο). Την κρούση σύμφωνα με το σχέδιο «Βαριά» είναι προφανές ότι την αναλαμβάνει το 5ο Σώμα Στρατού, που είναι προσανατολισμένο στο βόρειο τμήμα του νομού Έβρου. Στην επιθετική του προσπάθεια θα ενισχυθεί με μία έως δύο ταξιαρχίες του 3ου Σώματος Στρατού.

Τις επιθετικές ενέργειες θα εκτελέσουν ανά ζεύγη μη χανοκίνητες ή τεθωρακισμένες ταξιαρχίες, σε δύο διαφορετικές περιοχές: προγεφύρωμα Κάραγστς και περιοχή μεταξύ Ερυθροποτάμου και Ποτιστικού Ρέματος. Οι ενέργειες θα εκδηλωθούν με τέτοιο τρόπο ώστε οι ελληνικές δυνάμεις να μην μπορέσουν να αντιληφθούν σε ποια περιοχή εκδηλώνεται κυρία προσπάθεια. Οι περιοχές επιθέσεως και τα σημεία ζεύξης θα δεχτούν καταγισμό πυρών πυροβολικού σε μεγάλο βάθος. Κάθε τουρκική ταξιαρχία διαθέτει δύο αυτοκινούμενες μοίρες πυροβολικού των 155 χλστ., τα περισσότερα από τα οποία είναι υπερσύγχρονα Firtina, βελη νεκούς 40 χλμ.

Οι μοίρες αυτές θα ενισχύονται από τα πυρά των μοιρών πυροβολικού των ταξιαρχιών που ακολουθούν σε δεύτερο κύμα. Σε κάθε σημείο επίθεσης ή ζεύξης θα ενεργεί μία ταξιαρχία σε πρώτο και μία σε δεύτερο κλιμάκιο. Συνολικά, πέντε έως έξι ταξιαρχίες θα επιτεθούν δυτικά. Αυτές θα ακολουθούνται από το υπόλοιπο 3ο Σώμα Στρατού που αποτελεί την εφεδρεία της 1ης Τουρκικής Στρατιάς. Το 2ο Τουρκικό Σώμα Στρατού θα διαταχθεί απέναντι από την ελληνική XXII Μ/Κ ΜΠ για να αγκιστρώσει το σύνολο των δυνάμεών της στον τομέα, καθώς και την XXIII Τεθωρακισμένη Ταξιαρχία, που αποτελεί και την κύρια εφεδρεία που σταθμεύει στην περιοχή.

Το σύνολο των δυνάμεων που διοικεί η 1η Τουρκική Στρατιά, θα προσπαθήσουν να το σταματήσουν οι δυνάμεις του ελληνικού Δ' Σώματος Στρατού. Το Δ' Σώμα Στρατού σήμερα διαθέτει αμυντικά διατεταγμένες την XXII Μ/Κ ΜΠ στο νότιο Έβρο, με τις 31 η και 7π Μηχανοκίνητες Ταξιαρχίες, την 50ή Μηχανοκίνητη Ταξιαρχία στον Κεντρικό Έβρο και την XVI Μ/Κ ΜΠ στον βόρειο Έβρο με τη 30ή και 3η Μηχανοκίνητη Ταξιαρχία και την ΤΔ/21 ΣΠ. Εφεδρεία του Δ' Σώματος είναι η XX Τεθωρακισμένη Μεραρχία με τις XXI, XXIII και XXV Τεθωρακισμένες Ταξιαρχίες.

Οι εμπρός δυνάμεις, δηλαδή οι πέντε μηχανοκίνητες ταξιαρχίες και το σύνταγμα πεζικού που είναι διατεταγμένες αμυντικά σε όλο το μήκος του ποταμού, δεν μπορούν να μετακινηθούν για να ενισχύσουν τον αγώνα σε άλλα σημεία του μετώπου. Την αποστολή της ενίσχυσης και της εξαπόλυσης αντεπιθέσεων θα την αναλάβουν σε δεύτερο χρόνο οι τρεις τεθωρακισμένες ταξιαρχίες της XX Τεθωρακισμένης Μεραρχίας και σε τρίτο χρόνο το σύνολο των εφεδρειών της 1ης Στρατιάς, δηλαδή η II Μηχανοκίνητη Μεραρχία Πεζικού (II Μ/Κ ΜΠ) με τις 33η και 34η Μηχανοκίνητες Ταξιαρχίες και την XXIV Τεθωρακισμένη Ταξιαρχία.

Όλες οι τουρκικές ταξιαρχίες διαθέτουν έως και 50% επιπλέον μαχητική ισχύ από κάθε ελληνική. Διαθέτουν δύο τουλάχιστον επιλαρχίες αρμάτων και δύο έως τρία μηχανοκίνητα τάγματα πεζικού. Επίσης, διαθέτουν δύο μοίρες αυτοκινούμενου πυροβολικού των 24 πυροβόλων, που από το 2011, θα είναι όλα σχεδόν υπερσύγχρονα Firtina. Κάθε ελληνική ταξιαρχία διαθέτει μόλις μία μοίρα αυτοκινούμενου πυροβολικού με 18 πυροβόλα M109, ενώ υπάρχουν σήμερα και μοίρες 5 των 12 πυροβόλων! Ευτυχώς, σχετικά σύντομα, η κατάσταση θα βελτιωθεί δραματικά με την προμήθεια από τα γερμανικά αποθέματα και ένταξη σε υπηρεσία των 223 M109A3GEA2.

Τέλος, οι ελληνικές τεθωρακισμένες ταξιαρχίες διαθέτουν δύο επιλαρχίες και ένα μόλις μηχανοκίνητο τάγμα έναντι δύο επιλαρχιών και δύο μηχανοκίνητων ταγμάτων που διαθέτουν οι τουρκικές τεθωρακισμένες ταξιαρχίες. Επιπλέον, τα περισσότερα τουρκικά μηχανοκίνητα τάγματα εξοπλίζονται με TOMA YPR-765 AIFVX που φέρουν πυροβόλο 25 χλστ. ενώ τα ελληνικά τάγματα μηχανοκίνητου πεζικού εξοπλίζονται με TOM II M113A2 που φέρουν πολυβόλο 12,7 χλστ. (0,50").

Συμπερασματικά, η πραγματική αναλογία ισχύος θα πρέπει να υπολογίζεται τουλάχιστον σε 2:1. Στα σημεία των επιθέσεων η αναλογία ισχύος θα κυμανθεί απηό 6:1 έως 10:1 στην προσπάθεια των απέναντι να «εξασφαλίσουν» την έκβαση του εγχειρήματος. Οι επιχειρήσεις επίθεσης θα υποστηριχτούν από τις οργανικές μοίρες πυροβολικού των τουρκικών ταξιαρχιών που όλες θα έχουν προωθηθεί, αλλά και από το πυροβολικό των τριών Σωμάτων Στρατού. Κάθε Σώμα διαθέτει ένα Σύνταγμα Πυραυλικού Πυροβολικού. Επιπλέον του πυροβολικού που σταθμεύει στην Ανατολική Θράκη θα προωθηθούν από τη Μικρά Ασία ειδικές μονάδες, όπως η 58η Ταξιαρχία Πυροβολικού εξοπλισμένη με 36 εκτοξευτές και 150 πυραύλους Yildirim (βεληνεκούς 250-300 χλμ.) που εδρεύει στο Πολιτλί (κοντά στην Άγκυρα).

Η εν λόγω ταξιαρχία συχνά αναπτύσσεται στη ζώνη ευθύνης της 1ης Τουρκικής Στρατιάς και εκτελεί ασκήσεις. Στον τομέα της 1ης Τουρκικής Στρατιάς έχει διатеθεί από τώρα και το 5ο Σύνταγμα Μηχανικού του 5ου Σώματος Στρατού, για να εξασφαλίζει υπερεπάρκεια μονάδων και μέσων μηχανικού. Υπόψη ότι από το 2006 κάθε τουρκικό Σώμα Στρατού διαθέτει ένα ανεξάρτητο Σύνταγμα Μηχανικού, αποτελούμενο από ένα τάγμα Μηχανικού Μάχης και τάγμα Γεφυροσκευής.

Η ζεύξη του ποταμού σε αρκετά σημεία, η διάνοιξη διαδρόμων στα ελληνικά ναρκοπέδια, αλλά και η καταστροφή και κατάληψη των αμυντικών έργων των εμπρός μονάδων θα πρέπει να θεωρείται δεδομένη. Οι Τούρκοι αποκτούν πληθώρα υπερσύγχρονων μέσων και διαθέτουν τεράστια ισχύ πυρός. Το παιχνίδι θα κριθεί στη συνέχεια από την ικανότητα της ελληνικής πλευράς να ANTE ΠΙΤΕΘΕΙ όταν οι άλλοι θα έχουν διεκπεραιωθεί απέναντι, αλλά δεν θα έχουν ακόμη εδραιωθεί και προχωρήσει σε μεγάλο βάθος.

Η συνεχής προσθήκη αρμάτων μάχης Leopard 2A4 (διαθέτουν ήδη 298 και συντόμως αποκτούν 41 ακόμη), η πλήρης ένταξη των 170 αναβαθμισμένων M60T SABRA και 162 εκσυγχρονισμένων Leopard 1 VOLKAN που όλα αναπτύσσονται στην Ανατολική Θράκη, η σταδιακή ένταξη 336 αυτοκινούμενων πυροβόλων FIRTINA «μιλούν από μόνες τους» (ήδη το σύνολο σχεδόν των 122 συστημάτων που έχουν παραχθεί έχουν αναπτυχθεί στη ζώνη επιχειρήσεων της 1ης Τουρκικής Στρατιάς). Η τελική έκβαση του εγχειρήματος της τουρκικής πλευράς θα κριθεί από δύο κρίσιμα στοιχεία. Το πρώτο αφορά την ικανότητα των αμυνομένων στον Έβρο να «κρατήσουν» 12 έως 24 ώρες, για να προωθηθούν οι ελληνικές εφεδρείες. Το δεύτερο αφορά τη δυνατότητα προσέγγισης και ενίσχυσης της απειλούμενης περιοχής του βόρειου Έβρου.

Οι εφεδρείες που θα αναλάβουν αρχικά το εγχείρημα είναι η XX Τεθωρακισμένη Μεραρχία με τις XXI Τεθωρακισμένη Ταξιαρχία στην Κομοτηνή και την XXV Τεθωρακισμένη Ταξιαρχία στην Ξάνθη. Η τρίτη ταξιαρχία της Μεραρχίας, η XXIII, σταθμεύει ήδη στην περιοχή της Αλεξανδρούπολης. Σε δεύτερο χρόνο θα φτάσει στην περιοχή το σύνολο των εφεδρειών της στρατιάς, δηλαδή η II Μ/Κ ΜΠ με την 33η Μηχανοκίνητη Ταξιαρχία (από το

Πολύκαστρο) και την 34η Μηχανοκίνητη Ταξιαρχία (από τα Γιαννιτσά) και την XXIV Τεθωρακισμένη Ταξιαρχία (από το Λιτόχωρο). Η πρόσφατη ολοκλήρωση της Εγνατίας διευκολύνει τα μέγιστα την ταχεία προώθησή τους στην περιοχή της Θράκης.

Η ΤΕΛΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

Το αμυντικό μας πρόβλημα στον βόρειο Έβρο δεν φαίνεται να λύνεται με στρατιωτικά μόνο μέσα. Επιλύεται πρώτιστα με δύο έργα υποδομών, διπλού ρόλου: την άμεση κατασκευή της οδού Σάπες-Μέγα Δέρειο-Ορεστιάδα και Διδυμότειχο) και την κατασκευή φράγματος ή φραγαμάτων στον Ερυθροπόταμο για την τήρηση στρατηγικών αποθεμάτων νερού. Ο μεν δρόμος θα επιτρέπει τη γρήγορη και σχετικά προστατευμένη, μέσα από τις σήραγγες, προσέγγιση των εφεδρειών στον βόρειο Έβρο. ”

Παράλληλα, οι οδικές υποδομές θα συμβάλλουν στην ανάπτυξη της απομονωμένης περιοχής με ό,τι αυτό συνεπάγεται για το βιοτικό επίπεδο των κατοίκων, το δε φράγμα θα συνεισφέρει στην άρδευση των εκτάσεων, στη διαχείριση των νερών σε περιόδους πλημμυρών, στην παραγωγή (ίσως) υδροηλεκτρικής ενέργειας, αλλά κυρία στην επαύξηση του κωλύματος του ποταμού, όταν αυτό κριθεί επιχειρησιακά αναγκαίο. Τα δύο αυτά έργα εξαλείφουν σε μεγάλο βαθμό την απειλή αιφνιδιασμού αλλά και αδυναμίας μεταφοράς ενισχύσεων της ελληνικής πλευράς. Αυτό θα έχει ως αποτέλεσμα την αχρήστευση στην πράξη των τουρκικών σχεδιασμών και την παραπομπή του σχεδίου «Βαριά» στο αρχείο!

Η ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ

Απο τα αναφερθέντα καθίσταται προφανές ότι η ελληνική αντίδραση θα πρέπει ουσιαστικά να εξαλείψει τους θετικούς, για την Τουρκία, παράγοντες που επιτρέπουν δυστυχώς διαχρονικά την ευόδωση των συγκεκριμένων τουρκικών επιχειρησιακών σχεδιασμών. Παρακάτω θα αναφέρουμε κάποιες προτάσεις που θα θέλαμε να «ακούσουν» οι υπεύθυνοι. Σχεδόν όλες υπερβαίνουν, από πλευράς αρμοδιοτήτων, το Γενικό Επιτελείο Στρατού (ΓΕΣ) που επί δεκαετίες (και ακόμη εντονότερα σήμερα) πασχίζει σε στρατιωτικό επίπεδο, να ανατρέψει την εις βάρος μας κατάσταση.

-Κατασκευή νέου δρόμου Σάπες-Μέγα Δέρειο-Διδυμότειχο και Ορεστιάδα. Αποτελεί ύψιστη εθνική ανάγκη. Δεν χρειάζεται η κατασκευή ενός δρόμου, μεγέθους Εγνατίας. Απλά αναγκαίοι ένας κάθετος άξονας διατομής μίας κύριας και μιας βοηθητικής λωρίδας ανά κατεύθυνση με σύγχρονα γεωμετρικά χαρακτηριστικά.

Στο ορεινό κομμάτι αναγκαίοι η κατασκευή διδύμων σιηράγων για την παράκαμψη των ορεινών διαβάσεων, αλλά και η συντόμευση της διαδρομής, θα πρέπει να κατασκευαστεί ξεχωριστή σήραγγα ανά ρεύμα κυκλοφορίας, προκειμένου να μην καθίσταται εύκολη η ολική διακοπή της κυκλοφορίας με μια πετυχημένη αεροπορική προσβολή ενός στομίου σήραγγας. Επίσης, θα ήταν καλό, οι σήραγγες να απέχουν μεταξύ τους λίγες εκατοντάδες μέτρα για την αποτροπή της ταυτόχρονης προσβολής των στομίων τους.

Σήραγγες μήκους κάποιων εκατοντάδων μέτρων με επαρκή αερισμό και οδούς διαφυγής (όπως προβλέπουν οι σύγχρονες προδιαγραφές) αποτελούν άριστα καταφύγια για ολόκληρες μονάδες, οι οποίες, προωθούμενες από την περιοχή της Ξάνθης-Κομοτηνής προς τον βόρειο Έβρο, μπορούν να πραγματοποιούν ούτως ή άλλως στάσεις για συντήρηση και ανάπαυση του προσωπικού τους, υπό την άριστη προστασία του ορεινού όγκου που διασχίζει η σήραγγα. Συνεπώς, η αναγκαιότητα υλοποίησης ενός τέτοιου σχεδίου οδικών υποδομών, θα συνέβαλλε τα μέγιστα στην επιχειρησιακή ικανότητα των Ενόπλων Δυνάμεων, αλλά ταυτόχρονα θα λειτουργούσε και ως παράγοντας ανάπτυξης για την πραγματικά υπανάπτυκτη αλλά πολύ όμορφη αυτή ορεινή περιοχή. Το κόστος ενός τέτοιου δρόμου σε ορεινό και ημιορεινό έδαφος κυμαίνεται περίπου στα 3-3,5 εκατ. ευρώ το χιλιόμετρο.

Το κόστος λοιπόν κατασκευής δρόμου μήκους 100 χλμ. περίπου δεν πρέπει να ξεπερνά τα 350 εκατ. ευρώ. Εμείς θα τολμούσαμε να προτείνουμε το έργο να ενταχθεί στο επόμενο νο ΕΜΠΑΕ ως έργο αμυντικής οχύρωσης, ώστε να διασφαλιστεί η χρηματική τροφοδότηση και η υλοποίησή του. Η υλοποίησή του θα λύσει τεράστια επιχειρησιακά προβλήματα, οι δε τοπικές κοινωνίες θα το αντιμετωπίσουν ως μια πολύ μεγάλη προσφορά των Ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων προς αυτές. Αφού θα «σπάσει» τη συγκοινωνιακή απομόνωση τους που συνεπάγεται ως ένα βαθμό και την πολιτιστική απομόνωσή τους. Η τελευταία αποτελεί προφανή διαχρονικό στόχο για το τουρκικό προξενείο Κομοτηνής.

-Διαχείριση των υδάτων της υδατολεκάνης του Έβρου.

Σχεδόν κάθε χρόνο και σε περίοδο μεγάλων βροχοπτώσεων κυρίως στη γειτονική Βουλγαρία, ο Έβρος μετατρέπεται σε Δούναβη και από ευλογία γίνεται κατάρα για όλη τη παρέβρια περιοχή, τόσο στην ελληνική, όσο και την τουρκική επικράτεια. Η περίοδος των πλημμυρών κάθε έτους συνήθως διαρκεί λίγες εβδομάδες, και είναι η μόνη κατά τη διάρκεια της οποίας η ελληνική στρατιωτική ηγεσία μπορεί να αισθάνεται σχετική επιχειρησιακή ασφάλεια, αφού το κώλυμα του πλημμυρισμένου ποταμού είναι επιχειρησιακά αδύνατο να ξεπεραστεί από την τουρκική πλευρά. Συνεπώς, η φύση μάς υποδεικνύει τη λύση για την έκτακτη αλλά αποτελεσματική αντιμετώπιση μιας κακόβουλης επιθετικής ενέργειας του αντιπάλου σε εποχή που η στάθμη του ποταμού είναι χαμηλή.

Πα να γίνει αυτό αντιληπτό, παραθέτουμε παρακάτω κάποια αριθμητικά δεδομένα. Την περίοδο των πλημμυρών, οι ποσότητες νερού που δέχεται η Ελλάδα από τη Βουλγαρία, μέσω της υδατολεκάνης του Έβρου (συμπεριλαμβάνει τον Έβρο και τους παραποτάμους του Αρδα, Τούνζα και Ερυθροπόταμο) προσεγγίζουν ή ξεπερνούν τα 1.000 κυβικά μέτρα (κ.μ.) νερού ανά δευτερόλεπτο. Αυτή είναι η υδάτινη παροχή που χρειάζεται για να μετατραπεί ο Έβρος σε Δούναβη, να πλημμυρίσει τις παρόχθιες περιοχές του και να «πνίξει», αν χρειαστεί, επιτιθέμενα στρατεύματα, που επιχειρούν τη βίαιη ζεύξη του.

Δυστυχώς, εντός της ελληνικής επικράτειας δεν υπάρχουν φράγματα-αποθήκες νερού που θα μπορούσαν να ανοίξουν τη κατάλληλη ώρα για να επιτευχθεί το ζητούμενο επιχειρησιακό αποτέλεσμα. Μάλιστα, τόσο ο Έβρος όσο και ο Άρδας δεν προσφέρονται για την κατασκευή φραγμάτων λόγω των γεωγραφικών χαρακτηριστικών της ροής τους. Ρέουν σε ανοικτές κοιλάδες και πεδιάδες και μόνο στον Άρδα υπάρχει ένας μικρός ταμιευτήρας νερού για αρδευτικούς σκοπούς, κοντά στο χωριό Θεραπειό στα ελληνοβουλγαρικά σύνορα.

Οι μόνες φυσικές ροές, που προσφέρονται για κατασκευή φραγμάτων στην επίμαχη περιοχή, είναι πρώτιστα ο Ερυθροπόταμος και δευτερευόντως ο χείμαρρος Ποτιστικό Ρέμα. Για τον Ερυθροπόταμο έχουν υπάρξει συζητήσεις και σχέδια της τοπικής κοινωνίας και της νομαρχίας για κατασκευή φράγματος στην περιοχή του Μεγάλου Δερείου, για αρδευτικούς σκοπούς αλλά και παραγωγή υδροηλεκτρικής ενέργειας. Ένα τέτοιο πρόγραμμα δεν έχει μέχρι σήμερα προχωρήσει, γιατί οι αρδευτικές κυρίως ανάγκες καλύπτονται τους περισσότερους μήνες του χρόνου τόσο από τον ίδιο Ερυθροπόταμο όσο και από τον Έβρο, δευτερευόντως.

Όμως, το έργο ή τα έργα είναι απόλυτα απαραίτητα από επιχειρησιακής πλευράς. Η μέση υδάτινη παροχή του Ερυθροπόταμου, τους μήνες Δεκέμβριο-Μάρτιο, κυμαίνεται από 8 έως 13 κ.μ. ανά δευτερόλεπτο. Συνεπώς, αυτούς τους συγκεκριμένους χειμερινούς μήνες, που δεν υπάρχουν και ανάγκες άρδευσης, απορρέει στον Έβρο ποσότητα νερού 100 εκατ. κ.μ. περίπου. Αυτή η ποσότητα επαρκεί, σταδιακά αποδεσμευόμενη, να πλημμυρίσει την παράβρια περιοχή νοτίως του Διδυμοτείχου, για πάνω από 24 ώρες. Οι αριθμοί μιλούν από μόνοι τους. Ένα ή περισσότερα φράγματα, που αθροιστικά θα έφταναν σε τέτοια χωρητικότητα νερού, «λύνουν» το αμυντικό πρόβλημα του κεντρικού και νοτίου τομέα του περιοχής του Έβρου.

Από το "Εν κρυπτώ".

Ηπειρος-Ελλάς